

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Sz.*

Cím: *Pesti album*

Forrás:

Az Ujság

Bp.
(Helv)

1920. 7/17
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

308 "146"

Pesti album.

A *zsakett-vernissage* ezuttal elmaradt. Elnyelte a mise. Azt az egy-két órát, a melyet más-kor, boldogabb időkben a megújított t. Ház szüzei arra használtak föl, hogy a folyosókon szorgalmasan meghordozzák magukat és ama fekete remekeket, a melyeket Budapest legkitűnőbb szabóművészei *chef d'oeuvre*-iknek alkottak, most áhitatos elmerülésben, szent énekek, imák, könyörgések és fohászok hallgatásával töltötték. Ilyen korzó most nem volt. És mint később kiderült, akkor se lett volna, ha a jól fűtött folyosók puha, piros bársonyszőnyegein nemcsak időnként siklik végig egy magános ur, a ki melegedni sietett ide a hűvösebb kupolacsarnokból. Annak az időnek, a mikor egy egész elbűvölt raj követte megigézetten a néhai *Andrássy Tivadar* gróf felülmúlhatatlan *zsakettjét*, vagy a diadalmos függetlenségi párt a maga kormányképessége dokumentuma gyanánt üdvözölte az ifju *Szunyogh Mihálynak* az angol parlamentben is helytálló *Ferencz József-kabátját*, — úgy látszik, örökre vége. Az ihletett ollók szent lázban készült remekait nem itt fogják bemutatni. De a hirtelen megnépesedett ülésterem képe, a mint a képviselő urak némi halk hullámozás után elhelyezkednek, azokat se igazolja, a kik az ellenkezőjét jövendölték. A néhai való jó *Makkai Zsiga* halina-harinyója már rég megszűnt szenzáció vagy látványosság lenni és «kékbelt» minisztert se most lát először a törvényhozás márványos terme. A laktópán kevesebb, a csizma több, mint más-kor: de csizmás parlamentnek azért nem lehet mondani az érdekes gyülekezést. Az első — és egy kicsit riasztó — impressziót különben nem az adja, a mi van, hanem a mi hiányzik. A sok-sok üres padsor, a mely gazdátlanul tátong most is, a mikor mind itt van, a ki itt lehet. A nemzetgyűlés atlaszán is kirajzolódik a megesonkitott ország fájdalmas térképe. Ez is nagyon beljebb

huzódott a régi határoktól.

Ismerős arcot alig-alig látni a gyéren beültetett lejtőkön. *Andrássy Gyula* se jött el. De viszont a sok új ember nem úgy viselkedik, mint a ki még ismeretlen ezen a helyen. Nem látszanak se elfogódottaknak, se meghatottaknak. Van, a ki helyét keresgéli, de a legtöbb meg ott telepszik meg, a hol ismerős szomszédot talál. A kisgazdapárt a széles jobbokra telepszik, a hol a többségi párt szokott ülni; a keresztény egyesülés a baloldali tigrisek egykori tanyáján ütött tábor. A *Justh Gyula* egykori helyén a *Szmracsányi György* hatalmas alakja tornyosodik, valamivel beljebb, a közép felé, szintén az első sorban *Prohászka* püspök szomszédos *Rakovszky Istvánnal*. A középen a demokratákkal egy sikkban ül *Szterényi báró* és *Giesswein* prelátus. A jobboldal első sorában először a *Tisza István* helyére ereszkedik le *Széchenyi Viktor* gróf, de azután hirtelen odébb rukkol egy székkal. A balmezőn nagy magánmozgalmat fejt ki, élénken sűrög-forog egy nagy, fekete bajuszos, erős orru, kiválóan jól

taplált ur, a haja olyan rövidre van nyírva, hogy nem lehet tudni: az ezüstös-e, vagy a fejbőre fehérlik. Ez *Oláh Dániel*, a ki azóta, hogy vasmunkás volt, már volt miniszterre is lett. Most csak egyszerű képviselő.

A belépő minisztereket felállás, taps és éljenzés köszönti. A két *Szabó István* egymás mellett ül a jobbszélen. A kettőből három is tel-nék, mert a *sokorópátkai*, a mi a méreteket illeti, kétségtelenül a nemzetgyűlés legtekintélyesebb tagja. A szintén nem éppen czingár *Heinrich Ferencz* sovány falusi néptanító hozzá képest. Ha véletlenül is tagja a Párisba küldött béke-delegációnak, nincs az a francia lap, a mely hinne a koplalásunk hírében. — Viszont *Friedrich Istvánról* minden zsűrinek meg kell állapítani, hogy nemcsak a kormány, de az egész nemzet-

gyűlés legdaliásabb és legjobban öltözött tagja. Ezt nem lehet elvenni tőle. Az ideiglenes alakulás a Ház első dolga. Meg kell állapítani, hogy a kor-elnök nem olyan öreg, a korjegyzők nem olyan fiatalok, mint más-kor. A néhai *Madarász apó* vagy öreg *Szappanos Istvánhoz* képest, a kik a fehér haj és szakáll ezüstös tömegének egész lombkoronáját vitték fel az elnöki trón magasságába, a *Bernáth Béla* kedves, szimpátikus feje valóságos fiatalos. Csak gyenge szavában zeng a kellő öregség halk ezüstcsengője. Viszont a hat korjegyző között, a kik közül öt a harmincz esztendő boldog minimumát élvezi, a hatodik is csak egy évvel korosabb, mint a mennyinek legalább is muszáj lenni, — már kopaszodó is akad. De ezt ne írja terhükre a karzat erkölcsi kritikája. Mert nem nagyuri családok ifju sarjai, a kiknek a jobbagyi hódolat kedveskedett az első posszibilis évfordulón mandátummal. Ha tehát a fiataláguk üdesége nem tökéletes, ezt azzal kell magyarázni, hogy talán többet dolgoztak, mint a mennyit napfénynél el lehet végezni. A munkájuk mellett virasztottak. És most szorgalmas, lelkiismeretes és munkabíró emberekre van szükség. (sz.)